

lidárne složili túto sumu do súdneho depozitu. Ináč žalobný nárok neuznal a to aj dotyčne hotových výdavkov spomenutej intervencie, o ktorých v svojich dôvodoch vyriekol, že I. žalovaná spoločnosť bola oprávnená žiadať od žalobníkov ich nahradenie a zahrnúť ich do sumy, na ktorú zmenku vyplnila.

N a j v y š š í s ú d rozsudok odvolacieho súdu zmenil a sumu, ktorá má byť složená do súdneho depozitu, zvýšil o 660 Kč t. j. na 2.110 Kč. Svoje rozhodnutie v tomto smere o d ô v o d n i l takto:

Pouhá intervence I. žalovanej strany, resp. jejého zástupce Z. u príslušných živnostenských úradů, opírající se o osobní známost, nemůže založiti platný nárok žalovaných proti žalobkyni na náhradu vydání spojených s takovými intervenčními zákroky, ježto takové intervence se přiči dobrým mravům vyžadujícím, aby každé úřední jednání v zájmu jednotlivce bylo v souladu s právním řádem a nevylučovalo důvěru v objektivnost a nestrannost úradů. Bylo proto odpočítati z pohledávky žalované strany i cestovní výlohy (300 Kč + 360 Kč), jež prý jí vzešly při intervenci ve věci o udělení živnostenské koncese.

Čís. 15379.

K § 14 zák. čís. 68/08 z. z. čes.

Není-li již pozůstalý manžel vlastníkem usedlosti, jež byla za života zůstavitelova ve spoluvlastnictví obou manželů, není tu podkladu pro projednání pozůstalosti podle zák. čís. 68/08 z. z. čes. o statcích střední velikosti. Z předpisu § 14 zák. čís. 68/08 z. z. čes. může odvozovati nápadnické právo jedině pozůstalý manžel.

(Rozh. ze dne 10. září 1936, R I 857/36.)

N i ž š í s o u d y nevyhověly návrhu Vlasty H-ové, by pozůstalost po jejím otci byla projednána podle zákona čís. 68/08 z. z. čes. o rolnických usedlostech střední velikosti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Pozůstalostní soud opominul řešiti otázku, zdali usedlost jest vůbec rolnickou usedlostí ve smyslu § 1 zák. čís. 68/08 z. z. čes. Ale toto opominutí nemá v projednávaném případě vlivu na rozhodnutí věci, poněvadž zůstavitelka nebyla jedinou vlastnící této nemovitosti. Na statek jsoucí ve vlastnictví osob, i kdyby jinak spadal pod ustanovení uvedeného zákona, vztahují se jeho předpisy jen tehdy, jsou-li spoluvlastníky manželé a jeden z nich zemře bez potomstva (§ 14, odst. 1), pokud se týče, jsou-li tu sice děti z tohoto manželství, ale schválí-li poručenský soud, aby pozůstalý manžel dědickou polovici převzal (§ 14, odst. 3—5 cit. zák.). V každém případě však jest předpokladem pro použití zákona o posloupnosti v rolnické usedlosti střední velikosti jsoucí ve vlastnictví

manželů, aby pozůstalý manžel ji převzal, pokud ovšem tomu neodporují ustanovení poslední vůle zůstavitele, satební nebo dědické smlouvy. Tím způsobem může zase hospodářská a právní jednotka v rukou pozůstalého manžela býti utvořena. V souzeném případě však již není pozůstalý manžel vlastníkem druhé polovice nemovitosti, a jiní spolumajitelé a dědicové (než manžel) nemohou z ustanovení § 14 cit. zákona odvozovati nápadnické právo. Výklad ten není v rozporu s § 3 z. z. čís. 68/08 pro Čechy, neboť § 14 upravuje zvláštní případy, kdežto použití zásad v § 3 vyslovených předpokládá, že jde o rolnický statek neomezeně podrobený předpisům tohoto zákona.

Čís. 15380.

K §§ 63 a 67 vyr. ř.

Vymáhání vyrovnacích splátek na vyrovnacím ručiteli.

Kdy a kterých vyrovnacích splátek se může vyrovnací věřitel domáhati na vyrovnacím ručiteli exekucí podle § 63 vyr. ř. a kdy a kterých splátek žalobou.

Ztráta lhůt pro nesplnění vyrovnání vyrovnacím dlužníkem nastává proti vyrovnacímu ručiteli jen, když to bylo zvlášť ujednáno.

(Rozh. ze dne 10. září 1936, Rv I 41/34.)

Žalující firma přednesla, že vyrovnací dlužník, ač byl upomenut doporučeným dopisem, nezaplatil dlužnou třetí vyrovnací kvotu v 8denní lhůtě k tomu mu dané a že důsledkem toho oživila podle § 67 vyr. ř. celá vyrovnací pohledávka. Poněvadž se za její zaplacení zaručila manželka dlužníka jako rukojmí a plátce, domáhá se žalující na ní zaplacení celé vyrovnací pohledávky (po srážce zaplacených prvních dvou vyrovnacích kvot) s úroky z prodlení. **P r v ý s o u d** uznal částečně podle žaloby. **O d v o l a c í s o u d** žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Žalobce spatřuje právní mylnost v názoru odvolacího soudu, že může-li vyrovnací věřitel pro svou pohledávku za vyrovnacím ručitelem vésti exekuci na základě exekučního titulu podle § 63 vyr. ř., je zbytečné, by se domáhal žalobou dalšího exekučního titulu pro tuto pohledávku, a že učiní-li tak, jest jeho žalobu již z tohoto důvodu zamítnouti jako bezdůvodnou. Leč tento názor odvolacího soudu jest správný a jest ve shodě s rozhodnutím nejvyššího soudu čís. 13937 Sb. n. s., na něž se pro stručnost odkazuje. Odvolací soud pochybil ovšem v tom, že z uvedeného důvodu zamítl žalobu co do celé vyrovnacím dlužníkem dosud nezaplacené částky 2.187 Kč 50 h. Ustanovením § 63 vyr. ř. byl utvořen nový exekuční titul, na jehož základě lze vésti exekuci uhrazo-